

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 212/2569

ศาลจังหวัดพัทธยา ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองระยอง ศาลผู้รับความเห็น นิติบุคคลอาคารชุด บ. ที่ 1 กับพวกรวม 6 คน โจทก์ เทศบาลตำบลบางละมุง ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

นิติบุคคลอาคารชุด บ. ที่ 1 กับพวกรวม 6 คน โจทก์ ยื่นฟ้อง เทศบาลตำบลบางละมุง ที่ 1 นายอำเภอบางละมุง ที่ 2 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ที่ 3 จำเลย ความว่า โจทก์ที่ 1 เป็นนิติบุคคลอาคารชุด โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 6 เป็นเจ้าของห้องชุดในอาคารชุด บ. ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินตราจองเลขที่ 1286 และตราจองเลขที่ 540 โดยครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องจากผู้ครอบครองที่ดินเดิมตั้งแต่วันที่ 2497 อันเป็นเวลาก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โจทก์ที่ 1 ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินจำนวน 2 ฉบับ คือ คำขอฉบับที่ 96/96 และคำขอฉบับที่ 97/97 แต่จำเลยที่ 1 และที่ 2 คัดค้านการขอออกโฉนดที่ดินพิพาทตามคำขอฉบับที่ 96/96 และจำเลยที่ 3 มีคำสั่งให้ยกเลิกคำขอออกโฉนดของโจทก์ที่ 1 ทั้งสองฉบับ ต่อมาจำเลยที่ 1 และที่ 2 ยื่นคำขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ทับซ้อนกับที่ดินพิพาทและจำเลยที่ 3 ประกาศออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงบริเวณห้วยชะเลือด ซึ่งมีแนวเขตที่ทับซ้อนกับที่ดินที่โจทก์ทั้งหกได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดิน ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ถอนคำคัดค้านการขอออกโฉนดที่ดินของโจทก์ที่ 1 และถอนคำขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ให้จำเลยที่ 3 ยกเลิกการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ให้ยกเลิกหรือระงับหรือเพิกถอนประกาศหรือการแจกหรือออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงบริเวณดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 1 และที่ 2 จำเลยทั้งสามให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับประชาชนใช้ร่วมกัน ขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดพัทธยาเห็นว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองระยองเห็นว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จำเลยทั้งสามจะเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่การที่ จำเลยที่ 1 และที่ 2 คัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์ที่ 1 เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ โดยทั่วไปในฐานะผู้ดูแลรักษาที่ดินข้างเคียงคัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินเพื่อป้องกันมิให้มีการ รังวัดรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของรัฐ จึงไม่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย ส่วนกรณีที่โจทก์ทั้ง หกมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ถอนคำขอออกหนังสือสำคัญ สำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) และให้จำเลยที่ 3 ยกเลิกการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) กับ ให้ยกเลิกหรือระงับหรือเพิกถอนประกาศหรือการแจกหรือออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงบริเวณ ดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 1 และที่ 2 นั้น เมื่อพิจารณาเหตุแห่งการฟ้องคดีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับ สิทธิในที่ดินระหว่างโจทก์ทั้งหกกับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ซึ่งเป็นส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มี หน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชน

ใช้ประโยชน์ร่วมกัน และจำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำขอเพื่อออกโฉนดที่ดินตามกฎหมาย ว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่โจทก์ทั้งหกเป็นผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์หรือเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน การที่โจทก์ทั้งหกนำคดีมาฟ้องต่อศาลก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งแสดงสิทธิในที่ดินพิพาทคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/212/2569>